

De HERE is mijn Rots en mijn God

[Talking To Jesus feat. Brandon Lake by Elevation Worship & Maverick City Music \[Lyric Video\]](#)

Komen er mensen in je gedachten als je dit lied hoort? Ik denk dat sommigen zullen denken aan een opa, oma, vader, moeder of iemand anders die je geholpen heeft in je geloofsreis. Een persoon die je in contact heeft gebracht met Jezus.

Ik ben heel dankbaar dat ik door mijn ouders ben opgevoed met het christelijk geloof. Mijn gedachten gaan echter ook uit naar mijn opa, de vader van mijn moeder. Ik was een tiener toen hij overleed. Hij was een man van in de tachtig toen hij stierf.

Ik herinner me dat hij meestal in zijn luie stoel de Bijbel was. Hij las de Bijbel vaak. Hij had geen tv, genoot van zijn tabakspijp en mompelde regelmatig. Destijds begreep ik het niet goed, maar nu zou ik graag tijd met hem doorbrengen. Samen nadenken, genieten van de Bijbel en Gods aanwezigheid. Zijn passie is ook mijn passie geworden. Sommige mensen die mijn liefde voor God en Zijn woord zien zullen het niet begrijpen.. Net als ik toen ik nog een tiener was..

Wat een zegen is het dat God mensen in ons leven plaatst die laten zien hoe je een levende relatie met God kunt hebben. We kunnen van hen leren. In Jefta zijn er veel voorbeelden van mensen die dit aan hun kinderen, kleinkinderen en naasten laten zien.

In deze preek zul je er getuige van zijn dat praten met God levens verandert. Je wordt ook uitgenodigd om daarin zelf een voorbeeld voor anderen te zijn.

Vandaag zullen we kijken naar de moeder van een belangrijk persoon in de geschiedenis van Israël. Een vrouw die qua sociale status niet belangrijk was. Een vrouw die kinderloos was, een vrouw die ontzag voor God had en haar problemen bij de Heer bracht.

Een vrouw die kinderloos was, maar door de genade en goedheid van God moeder werd van een belangrijke richter en profeet. En een vrouw die in het verhaal van vandaag raar werd aangekeken vanwege de manier waarop ze met God communiceerde.

Ik heb het over Hanna; moeder van Samuel. Hij werd een belangrijke richter en profeet. Hij was de man die, in opdracht van God, de koningen Saul en David heeft gezalfd.

We lezen het verhaal van Hanna in het begin van het boek 1 Samuel. Haar verhaal is belangrijk voor de rest van het boek. Vooral vanwege haar houding naar God toe en haar afhankelijkheid van God. De komende koningen zouden nog wat van haar kunnen leren.

Ze leefde in een periode van verandering voor Israël. De eerste hoofdstukken van het boek spelen zich af in de tijd van de richterentijd.

Het is de tijd tussen Jozua en de eerste koning van Israël, Saul. Het is een tijd waarin Israël deed wat goed was in eigen ogen (Richteren 21:25) en het steeds meer afdwaalde van Gods wegen. Er kwam steeds meer behoefte naar een sterke leider, die het volk leidde in de

De HERE is mijn Rots en mijn God

wegen en bepalingen van God.

In die tijd was Silo het religieuze centrum van het land. De tabernakel (de tent van ontmoeting, met daarin de ark van het verbond) stond in Silo. God woonde onder de Israëlieten door middel van deze ontmoetingstent. Daar werd de eredienst gehouden en daar werd God aanbeden en werden er offers gebracht. Om er te komen moesten de meeste Israëlieten een lange reis maken. Zo ook Hanna en haar gezin..

1 Samuël 1: 1-28 HTB

1 In Rama, in de streek Suf, in het gebergte van Efraïm, woonde Elkana. Hij was de zoon van Jeroham, zijn grootvader heette Elihu en zijn overgrootvader Tochu. Tochu stamde af van Suf en behoorde tot de stam Efraïm. 2 Elkana had twee vrouwen, Hanna en Peninna. Peninna had kinderen, maar Hanna was tot nog toe kinderloos gebleven.

3 Elk jaar reisde Elkana met zijn gezin naar de tabernakel in Silo om de Here te aanbidden en offers te brengen. De dienstdoende priesters daar waren Hofni en Pinechas, de zonen van Eli. 4 Op de dag dat hij zijn offer bracht, gaf Elkana daarvan enkele delen aan Peninna en haar kinderen. 5 Maar Hanna gaf hij tweemaal zoveel, omdat hij erg veel van haar hield, ondanks haar kinderloosheid. 6 Peninna maakte Hanna het leven nog moeilijker door haar voortdurend te pesten met haar onvruchtbaarheid.

7 Zo ging het elk jaar wanneer Elkana op reis ging. Telkens lachte Peninna haar uit en plaagde haar onderweg. Dat maakte Hanna dan zo overstuur dat zij begon te huilen en geen hap door haar keel kon krijgen. 8 'Wat is er toch, Hanna?' vroeg Elkana dan. 'Waarom eet je niets en heb je zo'n verdriet? Ben ik je dan niet meer waard dan tien zonen?'

9 Nadat zij hadden gegeten, stond Hanna op en ging naar de tabernakel. De priester Eli zat op een bankje bij de ingang. 10 Hanna was vertwijfeld en hilde bittere tranen, terwijl zij tot de Here bad. 11 In haar gebed deed zij een belofte: 'Och Here, luister toch naar mijn ellende, beantwoord mijn gebed en geef mij een zoon. Als U dat doet, dan beloof ik U dat ik hem aan U zal teruggeven. Hij zal voor zijn hele leven aan U toebehoren: daarom zal zijn haar nooit worden afgeknipt.'

12-13 Eli zag haar mond bewegen tijdens haar stil gebed. Maar omdat hij geen geluid hoorde, dacht hij dat zij dronken was. 14 'Hoe haalt u het in uw hoofd hier dronken binnen te komen!' zei hij. 'Ga eerst uw roes uitslapen.' 15-16 'U vergist u, meneer!' antwoordde Hanna onthutst. 'Ik ben alleen vreselijk verdrietig en heb mijn hart bij de Here uitgestort. Ik had Hem vanwege mijn verdriet zoveel te vertellen! U moet echt niet denken dat ik dronken ben!'

17 'In dat geval,' meende Eli, 'kunt u gerust zijn! De God van Israël zal uw gebed verhoren.' 18 'Denk alstublieft nog eens aan mij!' riep Hanna en ging weg. Vanaf dat moment begon zij weer te eten en zag zij er niet meer zo verdrietig uit.

De HERE is mijn Rots en mijn God

19 Het hele gezin stond de volgende morgen vroeg op en ging naar de tabernakel om de Here nog eenmaal te aanbidden. Daarna gingen zij terug naar Rama en toen Elkana kort daarna gemeenschap had met Hanna, dacht de Here aan haar. 20 Hanna werd zwanger en bracht na verloop van tijd een zoon ter wereld. Zij noemde hem Samuël, 'Want ik heb de Here om dit kind gevraagd,' zo legde ze uit. 21-22 Het volgende jaar ging Elkana alleen met Peninna en haar kinderen naar de tabernakel in Silo. Hanna bleef thuis en zei tegen Elkana: 'Als de baby geen borstvoeding meer nodig heeft, neem ik hem mee naar de tabernakel. Dan zal hij voor de Here verschijnen en daar voorgoed blijven.' 23 'Doe maar wat jij goed vindt,' zei Elkana. 'Moge de wil van de Here worden gedaan.' Zij bleef dus thuis tot het kind geen borstvoeding meer nodig had.

24 Toen nam zij de jongen—ondanks het feit dat hij nog erg klein was—mee naar de tabernakel van de Here in Silo. Als offer nam zij een driejarige stier, ruim twintig liter meel en wat wijn mee. 25 Nadat zij de stier had geofferd, ging zij met het kind naar Eli. 26 'Herinnert u zich mij nog?' vroeg Hanna hem. 'Ik ben de vrouw die hier destijds stond te bidden tot de Here! 27 Om dit kind heb ik toen gebeden en de Here heeft mijn gebed verhoord. 28 Daarom geef ik hem nu voor zijn hele leven aan de Here.' En ze liet het kind daar achter voor de Here.

Ken je dit verhaal? Ik heb het pas geleden gelezen en ik werd er door geraakt. Het is een bijzonder verhaal. Er valt veel over te zeggen. Ik houd het vandaag kort. Ik wil vandaag naar dit verhaal kijken door de bril van een lied.

In december stond er bij iedere preek een lied uit de top 2000 / top 4000 centraal. Jeanne gebruikte het lied '**One of us van Joan Osborne**' in haar preek. Het volgende gedeelte komt uit dat lied:

Als God een naam had, hoe zou het dan klinken?

(If God had a name, what would it be?)

En zou je het zomaar in Zijn gezicht uitspreken?

(And would you call it to His face)

Als je voor Hem stond in al zijn glorie,

(If you were faced with Him in all His glory?)

Wat zou je dan vragen als je maar één vraag kon stellen?

(What would you ask if you had just one question?)

.....

Wat als God één van ons zou zijn?

(What if God was one of us?)

De HERE is mijn Rots en mijn God

Deze vragen mag je natuurlijk voor jezelf beantwoorden. In deze preek wil ik deze vragen als het ware aan Hanna stellen. Wat zou Hanna geantwoord hebben als deze vragen aan haar gesteld zouden worden? Hoe dacht zij over deze dingen?

We moeten ons wel realiseren dat de tijd waarin zij leefde anders was dan nu. Het duurde nog wel zo'n 1000 jaar voordat Jezus naar de aarde kwam. En de Heilige Geest was nog niet over de gelovigen uitgestort.

Toch is het interessant om te kijken naar mogelijke antwoorden van Hanna.

1. Als God een naam had, hoe zou het dan klinken?

10 Hanna was vertwijfeld en hilde bittere tranen, terwijl zij tot de Here bad. 11 In haar gebed deed zij een belofte: 'Och Here, luister toch naar mijn ellende, beantwoord mijn gebed en geef mij een zoon. Als U dat doet, dan beloof ik U dat ik hem aan U zal teruggeven. Hij zal voor zijn hele leven aan U toebehoren: daarom zal zijn haar nooit worden afgeknipt.'

In de vertaling van Het Boek staat geschreven dat Hanna God Here noemde (vs 11)

In de NBV21 staat: HEER van de hemelse machten

In de HSV staat: HEERE van de legermachten

Het is vertaald vanuit het Hebreeuws, waar JHWH zeba'ot staat.

De naam YHWH (Heer) refereert aan de naam waarmee God zichzelf bekend heeft gemaakt aan Mozes. Bijvoorbeeld in het volgende vers is dat prachtig omschreven:

Exodus 34:6 HTB

De Here ging hem (Mozes) voorbij en riep: 'Here, Here, God, barmhartig en genadig, geduldig, groot in goedheid en trouw, die zijn goedheid aan duizenden betoont, die ongerechtigheid, overtredingen en zonden vergeeft.'

De naam JHWH betekent: 'Ik ben degene die is'. Vanuit het Hebreeuws is het ook mogelijk om de naam te vertalen met 'Ik ben Hij die is'. In het Hebreeuws kan de naam zowel in het verleden, tegenwoordige en toekomstige tijd uitgesproken worden.

Oftewel: men zou net zo goed kunnen lezen:

Hij was die Hij was

Hij is die Hij is

Hij zal zijn die Hij zal zijn

Hannah spreekt God dus aan als een relationele, actieve God die heerst in de hemel.

Ken jij die naam, net als Hanna, ook met je hart?

De HERE is mijn Rots en mijn God

2. En zou je het zomaar in Zijn gezicht uitspreken?

10 Hanna was vertwijfeld en huilde bittere tranen, terwijl zij tot de Here bad. 11 In haar gebed deed zij een belofte: 'Och Here, luister toch naar mijn ellende, beantwoord mijn gebed en geef mij een zoon. Als U dat doet, dan beloof ik U dat ik hem aan U zal teruggeven. Hij zal voor zijn hele leven aan U toebehoren: daarom zal zijn haar nooit worden afgeknipt.'

12-13 Eli zag haar mond bewegen tijdens haar stil gebed. Maar omdat hij geen geluid hoorde, dacht hij dat zij dronken was. 14 'Hoe haalt u het in uw hoofd hier dronken binnen te komen!' zei hij. 'Ga eerst uw roes uitslapen.' 15-16 'U vergist u, meneer!' antwoordde Hanna onthutst. 'Ik ben alleen vreselijk verdrietig en heb mijn hart bij de Here uitgestort. Ik had Hem vanwege mijn verdriet zoveel te vertellen! U moet echt niet denken dat ik dronken ben!'

Het is goed om te weten dat Joden de naam JHWH nooit uitspreken, uit respect voor de heiligheid van God. Ze gebruiken andere woorden.

Hanna sprak de naam van God niet zomaar uit, maar wel met een oprecht en nederig hart. Haar houding was die van een gebroken, diepbedroefde vrouw. Ze was vol ontzag voor God. Ik vermoed dat ze knielend bad toen ze in de ontmoetingstent bad. Ze stortte haar hart uit. En dat deed ze in stilte.

Nog niet zo lang geleden had ik het lichamelijk moeilijk. Ik herinner me dat ik mijn woede, mijn teleurstelling, verdriet aan God heb gegeven. Zoals zo vaak dit jaar zongen we het lied 'de goedheid van God'. En ik brak.. Gewoon op mijn stoel. Net als Hanna zou doen..

De HERE is mijn Rots en mijn God

3. Als je voor Hem stond in al Zijn glorie, wat zou je dan vragen als je maar één vraag kon stellen?

Hanna bad dat God haar een zoon zou schenken. Ze was kinderloos. Dat was een ernstige zaak, want kinderloosheid werd in het oude Oosten opgevat als een teken van vervloeking door de goden en in het Oude Testament wordt deze situatie gezien als een grote smaad (zie Gen.30:1): een vrouw zonder kinderen zal het gevoel hebben gehad niet geliefd en aanvaard te zijn door God. Ze werd gepest, mensen keken op haar neer.

Het doet me denken aan het verhaal van de verloren zoon. Hij voelde zich ook belast toen hij naar huis liep. En ook hij stond versteld van de liefdevolle vader.

We hebben vandaag in de getuigenissen gehoord hoe God gebeden verhoord heeft.

Ook ik heb in 2024 vragen aan God gesteld. Ik heb bijvoorbeeld gebeden voor een baan waar ik me op mijn plek zou voelen.

Wat is jouw vraag voor God? Waar ga jij door heen in je leven? Wat zeg je tegen God wanneer je je hart uitstort? Denkend aan het lied 'Talking to Jesus': wat zeg jij tegen God?

4. Wat als God 1 van ons zou zijn? (What if God was one of us?)

We hebben afgelopen week kerst gevierd. Gevierd dat God mens werd, door Jezus (Immanuel).

God heeft onder de mensen 'getabernakeld'. Zijn Geest is uitgestort over de gelovigen. We hoeven niet meer ver te reizen of een jaar te wachten tot we ons hart bij Hem uitstorten.

Johannes 1:14 HTB

Het Woord werd een mens en leefde een tijdlang onder ons. Hij was vol genade en waarheid en wij hebben gezien hoe groot Hij is, de enige Zoon van de hemelse Vader.

Wanneer wij ons hart bij Hem uitstorten, onze vragen aan Hem stellen, dan is het antwoord niet altijd direct zichtbaar. Maar Zijn antwoord is wel: **Ik ben en Ik zal zijn.** Wat een mooie belofte! In onze vreugde, pijn, verdriet geeft God het grootste cadeau, dat is meer van Hem. Hij is aanwezig (relationeel en actief).

- * **Hij is en zal zijn**
- * **Hij wil feest vieren met jou in de vreugde en je troosten in je verdriet**
- * **Hij kent jouw naam en wil tastbaar aanwezig zijn**
- * **Hij wil één zijn met jou (door Zijn bloed, Geest, liefde)**

God heeft het gebed van Hanna verhoord. Ze werd de moeder van Samuel en ze heeft hem teruggegeven aan God. Samuel leerde van jongs af aan om met God te communiceren. En Hanna kreeg meer kinderen. God heeft zijn goedheid aan haar laten zien. Het heeft een nieuwe periode ingeluid. Voor haar persoonlijk, maar ook voor Israël.

De HERE is mijn Rots en mijn God

We hebben vandaag gehoord in de getuigenissen dat God gebeden verhoord heeft en ook ik getuig er van! Ik heb het naar mijn zin als Supply Chain coördinator bij Turtle Wax.

Aan het begin van 2024 was ons gebed om God aan het werk te zien.

EN WIJ HEBBEN GOD AAN HET WERK GEZIEN!

Hij was er, is er en zal ook in 2025 met ons zijn.

En daarom mogen we aansluiten bij het lied van Hanna. Zij zong een lied voor de Heer. We lezen nu slechts een gedeelte, maar ik bemoedig je om het een keer volledig te lezen:

1 Samuël 2: 1-2 HTB

1 Daarna zong Hanna een loflied voor de Here:

‘Wat heeft de Here mij blij gemaakt! Wat een kracht heeft Hij mij gegeven! Nu kan ik vrijuit tegen mijn vijanden spreken, want de Here heeft mij verlost. Wat een vreugde!

2 Niemand is zo heilig als de Here!

Er is geen andere God, geen andere Rots dan onze God.

God is:

Onze Rots

Onze Voorziener

Onze Heer

Immanuel (God met ons)

Jij mag een voorbeeld zijn voor anderen, door een getuige te zijn van die geweldige God. Je mag een prachtig cadeau aan anderen geven door hen voor Gods troon te brengen (bijvoorbeeld door gebed).

En wellicht zullen andere mensen dan aan jou denken als hen gevraagd wordt aan wie ze denken wie hen geleerd heeft om in de aanwezigheid van God te verkeren.

Het slotlied voor 2024 is ‘de goedheid van God’

[849 - Goedheid van God](#)